स हि भगवानिन्द्रो मम सखा त्वदनुक्रोशादिममनुग्रहं कृतवान् तस्मात्कुण्डले गृहीत्वा पुनरागतोऽसि।
तत्सौम्य गम्यतामनुजाने भवन्तं श्रेयोऽवाप्स्यसीति स उपाध्यायेनानुज्ञातो भगवानुतङ्कः क्रुद्धस्तक्षकं प्रतिचिकीर्षमाणो हास्तिनपुरं प्रतस्थे।
स हास्तिनपुरं प्राप्य न चिराद्विप्रसत्तमः। समागच्छत राजानमुतङ्को जनमेजयं।
पुरा तच्छिलासंस्थं निवृत्तमपराजितं। सम्यग्विजयिनं दृष्ट्वा समन्तान्मन्त्रिभिर्वृतं।
तस्मै जयाशिषः पूर्व्वं यथान्यायं प्रयुज्य सः। उवाचैनं वचः काले शब्दसम्पन्नया गिरा। ८३५
॥ उतङ्क उवाच ॥ अन्यस्मिन्करणीये तु कार्य्ये पार्थिवसत्तम। वाल्यादिवान्यदेव त्वं कुरुषे नृपसत्तम।
॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तु विप्रेण स राजा जनमेजयः। अर्चयित्वा यथान्यायं प्रत्युवाच द्विजोत्तमं।
॥ जनमेजय उवाच॥ आसां प्रजानां परिपालनेन त्वं क्षत्रधर्म्मं परिपालयामि। प्रब्रूहि मे किं करणीयमद्य येनासि कार्य्येण समागतस्त्वं।
॥ सौतिरुवाच ॥ सएवमुक्तस्तु नृपोत्तमेन द्विजोत्तमः पुण्यकृतां वरिष्ठः। उवाच राजानमदीनसत्त्वं स्वमेव कार्य्यं नृपते कुरुष्व।
॥ उतङ्क उवाच ॥ तक्षकेण महीन्द्रेन्द्र येन ते हिंसितः पिता। तस्मै प्रतिकुरुष्व त्वं पन्नगाय दुरात्मने। ८४०
कार्य्यकालं हि मन्येऽहं विधिदृष्टस्य कर्मणः। तद्भक्षापचितिं राजन्पितुस्तस्य महात्मनः।
तेन ह्यनपराधी स दष्टो दुष्टान्तरात्मना। पञ्चत्वमगमद्राजा वज्राहत इव द्रुमः।
बलदर्पसमुत्सिक्तस्तक्षकः पन्नगाधमः। अकार्य्यं कृतवान् पापो योऽदशत्पितरं तव।
राजर्षिवंशगोप्तारममरप्रतिमं नृपं। यियासुं काश्यपञ्चैव न्यवर्त्तयत पापकृत्।
होतुमर्हसि तं पापं ज्वलिते हव्यवाहने। सर्प्पसत्रे महाराज त्वरितं तद्विधीयतां। ८४५
एवं पितुश्चापचितिं कृतवांस्त्वं भविष्यसि। मम प्रियञ्च सुमहत्कृतं राजन्भविष्यति।
कर्म्मणः पृथिवीपाल मम येन दुरात्मना। विघ्नःकृतो महाराज गुर्व्वर्थं चरतोऽनघ।
॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नृपतिस्तक्षकाय चुकोप ह। उतङ्कवाक्यहविषा दीप्तोऽग्निर्हविषा यथा।
अपृच्छन्स तदा राजा मन्त्रिणस्तान्सुदुःखितः। उतङ्कस्यैव सान्निध्ये पितुः स्वर्गगतिं प्रति।
तदैव हि सराजेन्द्रो दुःखशोकाप्लुतोऽभवत्। यदैव वृत्तं पितरमुतङ्कादशृणोत्तदा। ८५०
इति श्रीमहाभारते आदिपर्व्वणि पौष्याख्यानं समाप्तं तृतीयोध्यायः। ३।

अथ पौलोमपर्व्व। ४।

लोमहर्षणपुत्र उग्रश्रवाः सौतिः पौराणिको नैमिषारण्ये शौनकस्य कुलपतेर्द्वादशवार्षिके सत्रे ऋषीनभ्यागतानुपतस्थे।
पौराणिकः पुराणे कृतश्रमः स कृताञ्जलिस्तानुवाच किम्भवन्तः श्रोतुमिच्छन्ति किमहं ब्रुवाणीति।
तमृषय ऊचुः परमं लोमहर्षणे वक्ष्यामस्त्वां नः प्रतिवक्ष्यसि वचः शुश्रूषतां कथायोगं नः कथायोगे।
तत्र भगवान् कुलपतिस्तु शौनकोऽग्निशरणमध्यास्ते।
योऽसौ दिव्याः कथा वेद देवतासुरसंश्रिताः। मनुष्योरगगन्धर्व्वकथावेद च सर्व्वशः। ८५५